

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1047

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 noiembrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		
138.	— Hotărâre referitoare la propunerea de Decizie a Consiliului privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei (UE, Euratom) 2020/2.053 — COM (2025) 574 final	2–3
139.	— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Raportul de analiză prospectivă strategică pe 2025 — Reziliență 2.0: consolidarea capacității UE de a prospera în condiții de turbulențe și incertitudini — COM (2025) 484 final.....	3–4
140.	— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Strategia europeană privind infrastructurile de cercetare și tehnologie — COM (2025) 497 final	4–5
141.	— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Un buget dinamic al UE pentru prioritățile viitorului — cadrul financiar multianual 2028-2034 — COM (2025) 570 final	6
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
74.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 111/2024 pentru aprobarea componentei nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
Decizia nr. 296 din 15 septembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)		8–15
★		
Rectificări		16

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Decizie a Consiliului privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei (UE, Euratom) 2020/2.053 — COM (2025) 574 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/387 din 5.11.2025,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Decizie a Consiliului privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei (UE, Euratom) 2020/2.053 — COM (2025) 574 final respectă subsidiaritatea și nu respectă proporționalitatea.

Art. 2. — Senatul României:

1. consideră că:

a) propunerea urmărește modernizarea cadrului de venituri al bugetului Uniunii Europene, prin introducerea unor noi resurse proprii, ceea ce ar reduce ponderea contribuțiilor naționale (bazate pe TVA și VNB) în favoarea resurselor proprii autentice, precum taxele vamale;

b) Comisia Europeană propune cinci noi tipuri de resurse proprii, precum și ajustări ale sistemului actual;

c) noile resurse identificate sunt:

(i) ETS1 — 30% din veniturile obținute din comercializarea certificatelor de emisii, estimate la 9,6 miliarde euro anual;

(ii) CBAM — 75% din veniturile provenite din mecanismul de ajustare la frontieră pentru carbon, cu o estimare de 1,4 miliarde euro anual;

(iii) E-waste — 2 euro/kg pentru deșeurile de echipamente electrice și electronice necolectate, ajustată anual cu inflația, cu venituri estimate la 15 miliarde euro anual;

(iv) TEDOR — 15% din accizele aplicate produselor din tutun, cu venituri de aproximativ 11,2 miliarde euro anual;

(v) CORE — contribuție corporativă bazată pe cifra de afaceri, între 100.000 și 750.000 euro/societate, generând circa 6,8 miliarde euro anual;

d) în ceea ce privește resursele existente, propunerea prevede:

(i) majorarea contribuției din plastic nereciclat la 1 euro/kg în 2028, cu ajustare anuală;

(ii) reducerea costului de colectare pentru taxele vamale de la 25% la 10%;

(iii) eliminarea plafonării bazei TVA și a reducerilor forfetare aplicate unor resurse;

(iv) creșterea plafoanelor resurselor proprii de la 1,40% la 1,75% din VNB pentru plăți și de la 1,46% la 1,81% pentru angajamente;

(v) introducerea unui mecanism de criză care permite Comisiei să contracteze împrumuturi extraordinare în numele statelor membre, între 2028-2034, cu o majorare temporară a plafoanelor resurselor proprii cu 0,25 puncte procentuale, până la stingerea datoriei rezultate;

(vi) evaluarea resurselor proprii trebuie realizată atât individual, cât și ca pachet integrat, pentru a identifica efectele reale asupra echilibrului bugetar și asupra obiectivului de modernizare a sistemului de venituri al Uniunii. Analiza trebuie raportată la Cadrul financiar

multianual și la capacitatea acestuia de a asigura finanțarea adecvată a politicilor de coeziune și agricultură, esențiale pentru România;

2. susține că:

a) modernizarea sistemului de resurse proprii ale Uniunii este necesară pentru consolidarea capacității financiare a UE și reducerea dependenței de contribuțiile bazate pe VNB, cu condiția menținerii unui echilibru echitabil între statele membre;

b) România sprijină obiectivul general al diversificării surselor de venit ale bugetului UE, cu condiția ca noile resurse să nu afecteze veniturile bugetului național și să respecte principiul solidarității;

c) implementarea noilor resurse trebuie însoțită de mecanisme de corecție și compensare, astfel încât statele cu un nivel mediu de dezvoltare să nu suporte o povară disproporționată;

d) se impune o evaluare de impact detaliată pentru fiecare resursă, pentru a garanta o aplicare echilibrată și predictibilă în toate statele membre;

e) România susține menținerea unei marje suficiente pentru finanțarea politicilor de coeziune, agricultură și tranziție verde, esențiale pentru reducerea disparităților regionale;

f) resursele proprii de tip ETS1 și E-waste pot fi acceptate numai dacă o parte semnificativă a veniturilor rămâne la dispoziția statelor membre pentru investiții în tranziția verde și infrastructură de mediu;

g) este necesar ca mecanismul de criză să asigure acces egal și rapid pentru toate statele membre, iar împrumuturile să fie direcționate către proiecte strategice, cu valoare adăugată pentru Uniune;

h) România sprijină transparența și simplificarea sistemului de resurse proprii, eliminarea ajustărilor forfetare și consolidarea controlului parlamentar asupra utilizării fondurilor;

i) se consideră esențial ca noul sistem să contribuie la stabilitatea financiară a Uniunii, fără a crește presiunea fiscală internă asupra cetățenilor și mediului de afaceri;

3. atrage atenția că:

a) există rezerve privind resursa sistemului de comercializare a certificatelor de emisii, întrucât România ar putea fi afectată de caracterul regresiv al acesteia și de lipsa predictibilității veniturilor. Absența unui mecanism de corecție poate genera o distribuție inechitabilă a sarcinii între statele membre;

b) resursa privind mecanismul de ajustare a carbonului la frontieră se bazează pe venituri volatile, ceea ce poate amplifica incertitudinea bugetară. Se consideră necesară o analiză detaliată a impactului acestei surse asupra stabilității veniturilor Uniunii;

c) în cazul resursei bazate pe cantitatea de echipamente electrice și electronice necolectate (E-waste), se exprimă îngrijorări privind caracterul potențial regresiv și se recomandă introducerea unui mecanism de ajustare pentru a asigura echitatea între state;

d) resursa proprie bazată pe accizele la tutun (TEDOR) nu este susținută, deoarece afectează direct bugetul național prin reducerea sumelor provenite din accizele la tutun;

e) în privința resursei corporative pentru Europa (CORE) se consideră necesară o analiză aprofundată, având în vedere că deductibilitatea contribuției societăților ar reduce baza impozabilă și, implicit, veniturile din impozitul pe profit la bugetul general consolidat;

f) se manifestă prudență în legătură cu modificările aduse resursei bazate pe deșeuri de ambalaje din plastic nereciclate

(PPW), deoarece nu există încă o evaluare completă privind eficiența și sustenabilitatea acesteia;

g) în ceea ce privește resursele proprii tradiționale (RPT/taxele vamale) nu se susține reducerea costului de colectare la 10%, nivelul actual de 25% fiind considerat adecvat pentru acoperirea cheltuielilor administrative ale statelor membre.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 10 noiembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA ABRUDEAN

București, 10 noiembrie 2025.

Nr. 138.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Raportul de analiză prospectivă strategică pe 2025 — Reziliență 2.0: consolidarea capacității UE de a prospera în condiții de turbulențe și incertitudini — COM (2025) 484 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/384 din 4.11.2025,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. constată că:

a) de la primul raport de analiză prospectivă strategică din 2020, ordinea mondială a fost afectată puternic; deși primul raport a explorat conceptul de reziliență legat în principal de primele lecții structurale desprinse în urma pandemiei de COVID-19, este momentul să se intensifice atât gradul de pregătire, cât și reziliența, pentru a menține și a restabili statutul UE de actor puternic în această lume în schimbare;

b) prin urmare, prezentul raport introduce noțiunea de Reziliență 2.0; amploarea, complexitatea, diversitatea și persistența provocărilor viitoare impun un nou nivel de reziliență și trecerea rapidă de la abordarea reactivă către o abordare transformatoare, proactivă și orientată spre viitor;

c) raportul contribuie la reflecția asupra modului în care se poate realiza această trecere la un nou nivel de reziliență, analizează principalele tendințe și evoluții pe termen lung și prezintă factorilor de decizie posibilele acțiuni care trebuie întreprinse în prezent pentru realizarea idealului unei UE reziliente până în 2040;

2. consideră:

a) în congruență cu Ministerul Afacerilor Externe, că:

(i) principiul de reziliență abordat de raportul de prognoză al UE aferent anului 2025 dobândește valențe multiple și prezintă relevanță pe fondul complexității, incertitudinii și volatilității contextului geopolitic;

(ii) ritmul accelerat al schimbărilor necesită o abordare cuprinzătoare pentru consolidarea rezilienței pe termen lung a UE în toate domeniile critice, care să creeze sinergii între diferitele inițiative sectoriale;

b) de comun acord cu Ministerul Apărării Naționale, că:

(i) raportul oferă o perspectivă comprehensivă asupra evoluțiilor globale și a modului în care UE își poate consolida reziliența în fața provocărilor complexe din domeniile securității, economiei, mediului și societății;

(ii) documentul prezintă elemente esențiale privind prioritățile strategice, capacitățile de apărare și integrarea dimensiunilor civile și militare în planificarea strategică europeană;

c) similar cu Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, că:

(i) documentul identifică în mod corect mega-tendențele globale, printre care se numără și accelerarea schimbărilor tehnologice, ca factor determinant pentru viitorul UE;

(ii) susține direcția propusă ca UE să își asume un rol de lider în modelarea guvernantei globale și al garanțiilor pentru tehnologiile avansate, asigurând dezvoltarea unei IA sigure, transparente, responsabile și centrate pe factorul uman, în conformitate cu valorile europene;

(iii) dezvoltarea unor infrastructuri digitale sigure, a unor sisteme de colectare și analiză a informațiilor și valorificarea sinergiilor civile și militare devin imperative strategice;

(iv) apreciază ca fiind vitale integrarea învățării pe tot parcursul vieții, promovarea alfabetizării în domeniul IA în rândul tuturor cetățenilor și stimularea absolvenților în domeniile științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii;

d) în simbioză cu Ministerul Energiei, că tranziția energetică are un impact orizontal, cu reverberații în domenii multiple, astfel

încât abordarea tactică a provocărilor pe care acest fenomen le comportă presupune o bună înțelegere a particularităților și atuurilor României, implementarea acțiunilor și măsurilor de consolidare a securității în aprovizionarea cu energie, o mai bună integrare în sistem a surselor noi de energie, modernizarea și consolidarea infrastructurii energetice la nivel național;

e) la unison cu Ministerul Sănătății, că susține prevederile din raport pe linia securității sanitare și eforturile UE de continuare a consolidării capacităților de asistență medicală în întreaga lume și a investițiilor în securitatea lanțurilor de aprovizionare cu medicamente;

3. subliniază:

a) conjugat cu Ministerul Afacerilor Externe, că România a sprijinit consolidarea exercițiului european de prognoză strategică și a apreciat alegerea rezilienței drept temă a raportului de prognoză strategică pentru 2025, cu atât mai mult cu cât UE se confruntă cu provocări de natură tot mai complexă;

b) în convergență cu Ministerul Apărării Naționale, că:

(i) reziliența UE nu poate fi atinsă doar prin dezvoltarea capacităților militare, ci printr-o combinație între securitatea cibernetică, protecția infrastructurilor critice, inovația tehnologică și coeziunea socială;

(ii) doar o abordare integrată va permite UE să rămână un actor global stabil și credibil, într-un context internațional marcat de incertitudine;

c) pe aceeași linie cu Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, că:

(i) pe linia alinierii strategiilor naționale, susține integrarea conceptului de Reziliență 2.0 în strategiile naționale privind digitalizarea, securitatea cibernetică și comunicațiile electronice, cu un accent proactiv pe anticiparea riscurilor și oportunităților tehnologice;

(ii) pe linia prioritizării investițiilor în infrastructura digitală suverană, susține alocarea de resurse și crearea unui cadru favorabil pentru dezvoltarea de centre de date securizate și servicii de cloud la nivel național și european, pentru a reduce dependența strategică de furnizorii non-UE;

(iii) pe linia stimulării inovării și cercetării în tehnologii critice, susține sprijinirea ecosistemului național de cercetare și dezvoltare în domenii-cheie precum IA, tehnologia cuantică și securitatea cibernetică, pentru

a contribui la consolidarea autonomiei strategice a UE;

(iv) pe linia accelerării reformei educaționale, susține colaborarea interministerială pentru actualizarea programelor școlare și universitare, cu scopul de a dezvolta competențe digitale avansate și gândirea critică;

(v) pe linia participării active la nivel european, susține implicarea proactivă a României în dezbaterile și inițiativele UE privind guvernanta tehnologică și crearea de standarde globale, pentru a se asigura că interesele naționale sunt respectate și pentru a modela un viitor digital sigur și etic;

d) în concordanță cu Ministerul Energiei, că:

(i) investițiile substanțiale în sectorul energetic reprezintă un factor esențial în consolidarea sistemului energetic; realizarea tranziției energetice se bazează pe investiții masive în modernizarea, extinderea și consolidarea infrastructurii energetice pentru preluarea în sistem a noii energii produse și implementarea soluțiilor de stocare;

(ii) viziunea României de dezvoltare a sectorului energetic se face în acord cu o abordare sustenabilă, care include surse low-carbon, precum gazele naturale și energia nucleară, cărora țara noastră le atribuie un rol esențial în procesul de eliminare a riscurilor de securitate în aprovizionare și de creștere a rezilienței sistemului energetic în integralitatea sa;

e) de comun acord cu Ministerul Sănătății, că:

(i) susține recomandarea privind elaborarea unei strategii cuprinzătoare de stocare la nivelul UE pentru a stimula crearea de rezerve publice și private coordonate și pentru a asigura disponibilitatea acestora în orice situație;

(ii) recunoscând pe deplin rolul statelor membre în domeniul stocării și al rezervelor strategice, consideră că o acțiune comună la nivelul UE ar putea contribui la consolidarea autonomiei strategice a Uniunii și la reducerea riscului de dependență externă excesivă în privința materiilor prime și a altor bunuri relevante în situații de criză.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 10 noiembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA ABRUDEAN

București, 10 noiembrie 2025.

Nr. 139.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Strategia europeană privind infrastructurile de cercetare și tehnologie — COM (2025) 497 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/382 din 4.11.2025,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. constată că:

a) Strategia europeană pentru infrastructurile de cercetare și tehnologie stabilește o viziune pe termen lung pentru extinderea și consolidarea acestui ecosistem, maximizând contribuția sa la viitorul științific, tehnologic și industrial al Europei;

b) Ecosistemul european de infrastructuri de cercetare și tehnologie de talie mondială este un atu unic care permite progresul științific, stimulează inovarea, consolidează competitivitatea și conectează talentele la nivel transfrontalier;

2. consideră:

a) în congruență cu Ministerul Afacerilor Externe, că:

(i) documentul strategic permite o abordare ecosistemică cuprinzătoare a provocărilor comune cu care se confruntă infrastructurile de cercetare și tehnologie, propunând în același timp o serie de acțiuni care să răspundă nevoilor specifice ale acestor infrastructuri;

(ii) documentul oferă un cadru strategic pentru orientarea punerii în aplicare a acțiunilor relevante în materie de infrastructuri de cercetare și tehnologie și va contribui la deblocarea potențialului inovator al Europei în diferite sectoare strategice, precum IA, științele vieții, observarea Pământului, tehnologiile cuantice, energia de fuziune, biotehnologia, tehnologiile energetice curate și regenerabile și materialele avansate;

(iii) strategia este în concordanță cu obiectivele ambițioase în ceea ce privește infrastructurile de cercetare și tehnologie ale propunerii privind programul Orizont Europa din următorul cadru financiar multianual al UE (2028-2034), precum și cu propunerea privind Fondul european pentru competitivitate;

(iv) investițiile în infrastructuri de cercetare și tehnologie contribuie la promovarea la nivel european a progresului bazat pe cunoaștere, atrăgând talente la nivel mondial în sprijinul inițiativei „Alegeți Europa”;

(v) dezvoltarea infrastructurilor va fi esențială pentru conștientizarea „cele de-a cincea libertăți” — libera circulație a cercetătorilor, a cunoștințelor științifice și a tehnologiei în SEC; realizarea acestui obiectiv necesită investiții sporite pentru construirea, modernizarea și exploatarea infrastructurilor, pentru a consolida competitivitatea și poziția UE de lider în domeniul științei de frontieră;

b) de comun acord cu Autoritatea Națională pentru Cercetare din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, că:

(i) Uniunea Europeană are nevoie de dezvoltarea capacității instituționale la nivel național și regional pentru a putea gestiona eficient fondurile și a putea răspunde rapid schimbărilor de priorități;

(ii) sunt importante cooperarea și coordonarea între autoritățile naționale și Comisia Europeană, pentru asigurarea unei implementări eficiente, adaptate contextului național;

(iii) este necesară facilitarea accesului beneficiarilor la finanțare prin simplificarea procedurilor administrative și reducerea sarcinilor birocratice, pe baza unor mecanisme transparente de evaluare, monitorizare și raportare; astfel se vor urmări simplificarea administrativă, reducerea complexității programului și alocarea adecvată a resurselor financiare, astfel încât programul să nu devină atât de complex sau de costisitor încât să devină o povară disproporționată pentru statele membre sau pentru instituțiile de cercetare;

3. subliniază:

a) conjugat cu Ministerul Afacerilor Externe, că:

(i) strategia va contribui la creșterea competitivității europene, prin sprijinirea consolidării poziției de lider mondial în domeniul științei, tehnologiei și inovării;

(ii) punerea în aplicare a strategiei va contribui la creșterea investițiilor și dezvoltarea de noi modele de finanțare și noi tehnologii, adoptarea tehnologiilor digitale și a IA și stimularea competențelor;

(iii) strategia va îmbunătăți, va asigura și va armoniza accesul la serviciile de infrastructură, va consolida guvernanta, precum și dimensiunea internațională a acestora, inclusiv realizarea suveranității datelor critice, protejând în același timp activele europene;

b) în convergență cu Autoritatea Națională pentru Cercetare din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, că:

(i) susținem ferm aplicarea echilibrului geografic în implementarea strategiei, ca element de bază pentru reducerea disparităților între statele membre, asigurarea unui acces egal prin formare și servicii de sprijin;

(ii) documentul trebuie să contribuie la reducerea decalajului de inovare al UE față de principalii săi competitori globali, dar și la nivel intern, în interiorul Uniunii, între statele membre, pentru a accelera transformarea digitală și ecologică a economiei și pentru a crea un mediu de afaceri competitiv și rezilient, în concordanță cu celelalte inițiative strategice ale Comisiei Europene;

(iii) susținem promovarea unui cadru de guvernanță pe mai multe niveluri, care să asigure participarea tuturor părților interesate, menținând în același timp o flexibilitate adecvată de implementare în contextul tot mai dinamic al politicilor europene.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 10 noiembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 10 noiembrie 2025.
Nr. 140.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Un buget dinamic al UE pentru prioritățile viitorului — cadrul financiar multianual 2028-2034 — COM (2025) 570 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/388 din 5.11.2025,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. consideră că:

a) pe lângă elementele legate de structură, Comunicarea oferă o perspectivă și asupra altor elemente relevante în ansamblul bugetului, precum aspectele legate de flexibilitate, finanțarea bazată pe rezultate, utilizarea extinsă a instrumentelor financiare și a garanțiilor bugetare, transparență și respectarea statului de drept;

b) pe partea de venituri la bugetul UE, Comisia propune un nou pachet privind resursele proprii consolidat, care include ajustări ale actualului sistem și 5 noi resurse proprii;

2. susține că:

a) noul Cadrul financiar multianual 2028-2034 trebuie să asigure un buget ambițios, simplificat și flexibil, care să răspundă eficient provocărilor economice, climatice, sociale și de securitate;

b) este esențială menținerea Politicii agricole comune ca pilon distinct și bine finanțat, capabil să sprijine dezvoltarea rurală și competitivitatea fermierilor din România, cu o formulă echitabilă de alocare a fondurilor;

c) Fondul european pentru competitivitate trebuie să fie un instrument de coeziune economică, nu doar de performanță, evitând concentrarea resurselor în economiile dezvoltate și oferind acces echitabil tuturor statelor membre;

d) România trebuie să valorifice acest cadru prin investiții în educație și competențe, în special prin dezvoltarea învățământului tehnologic dual, digitalizare și parteneriate între mediul universitar și cel economic;

e) noul buget trebuie să continue să susțină coeziunea economică, socială și teritorială, pentru reducerea decalajelor dintre regiuni și creșterea competitivității interne;

f) autonomia strategică europeană trebuie consolidată prin investiții coordonate în apărare, energie curată, securitate alimentară, digitalizare și infrastructură critică;

g) trebuie promovat un acces simplificat la finanțare europeană, cu accent pe reducerea birocrăției și sprijinirea IMM-urilor ca actori principali ai tranziției verzi și digitale;

h) România ar trebui să urmărească activ integrarea priorităților sale naționale în planurile de parteneriat naționale și regionale, pentru a asigura coerență între politicile UE și strategiile interne;

3. atrage atenția că:

a) este necesară analizarea impactului asupra priorităților naționale, de către instituțiile implicate în procesul de negociere a viitorului Cadrul financiar multianual 2028-2034, pentru a asigura coerența și reprezentarea adecvată a intereselor României;

b) Politica agricolă comună trebuie să beneficieze de un buget distinct și adecvat, care să permită funcționarea pe baza celor doi piloni și să reflecte, printr-o formulă echitabilă de alocare, specificul rural și provocările structurale ale României;

c) Fondul pentru Competitivitate, propus în capitolul 2 al viitorului CFM, nu prevede alocări naționale, ceea ce implică riscul real de concentrare a fondurilor într-un număr limitat de state membre. Este necesară identificarea unor formule corective care să asigure acces echilibrat la resurse;

d) dezvoltarea competențelor prin educație trebuie să fie tratată prioritar, în acord cu nevoile de competitivitate și coeziune socială. Fondul pentru competitivitate ar trebui utilizat pentru susținerea învățământului tehnologic dual, a campusurilor regionale și a alianțelor universitare, în scopul creșterii capacității de inovare și inserție profesională.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 10 noiembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA ABRUDEAN

București, 10 noiembrie 2025.

Nr. 141.

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**
CAMERA DEPUTAȚILOR**HOTĂRÂRE****privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților
nr. 111/2024 pentru aprobarea componenței nominale
a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și ale art. 43, coroborate cu cele ale art. 46 alin. (6), (8) și (11) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 111/2024 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1304 din 22 decembrie 2024, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— doamna deputat Cîmpianu Andreea-Petronela, aparținând Grupului parlamentar SOS România, este desemnată în calitate de membru al Comisiei pentru sănătate și familie și al Comisiei pentru afaceri europene;

— domnul deputat Goidescu Ionel, aparținând Grupului parlamentar SOS România, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională;

— domnul deputat Ionescu Tudor, aparținând Grupului parlamentar SOS România, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă și al Comisiei pentru afaceri europene;

— domnul deputat Lăzăroi Ioan, aparținând Grupului parlamentar SOS România, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru muncă și protecție socială;

— doamna deputat Macovei Ilie Simona-Elena, aparținând Grupului parlamentar SOS România, este desemnată în calitate de membru al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci;

— domnul deputat Pascalini Nini-Alexandru, aparținând Grupului parlamentar SOS România, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 12 noiembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 296

din 15 septembrie 2025

Dosar nr. 535/1/2025

Mariana Constantinescu — vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Carmen Elena Popoiag — președintele Secției I civile

Adina Oana Surdu — președintele Secției a II-a civile

Elena Diana Tămagă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Adina Georgeta Nicolae — judecător la Secția I civilă

Cristina Truțescu — judecător la Secția I civilă

Mariana Hortolomei — judecător la Secția I civilă

Ileana Ruxandra Tirică — judecător la Secția I civilă

Cristina Dobrescu — judecător la Secția I civilă

Mirela Polițeanu — judecător la Secția a II-a civilă

Cosmin Horia Mihăianu — judecător la Secția a II-a civilă

Rodica Zaharia — judecător la Secția a II-a civilă

Valentina Vrabie — judecător la Secția a II-a civilă

Ștefan Ioan Lucaciuc — judecător la Secția a II-a civilă

Maria Hrudei — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Vasile Bîcu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Ștefania Dragoe — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Ramona Maria Gliga — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Emilian-Constantin Meiu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 535/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările conexate formulate de Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă în Dosarul nr. 3.048/120/2024 și Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.442/90/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care

a fost comunicat părților, fiind formulate puncte de vedere la raport de reclamanții din primul dosar și de pârâțul Ministerul Justiției.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularii și obiectul sesizărilor

7. Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 13 februarie 2025, în Dosarul nr. 3.048/120/2024, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în cadrul categoriei profesionale experți juriști, respectiv personal contractual — asistent al judecătorului, sunt aplicabile criteriile de salarizare prin raportare la valoarea de referință sectorială sau sunt incidente prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la momentul înființării acestei instituții juridice/categorii profesionale.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 535/1/2025, termenul de judecată fiind stabilit la 15 septembrie 2025.

9. Ulterior, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost înregistrată cu nr. 1.010/1/2025 sesizarea formulată de Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.442/90/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, prin aplicarea principiului nediscriminării în ceea ce privește aspectele reținute în cuprinsul Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale și Deciziei nr. 36 din 4 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022 privind înființarea unor posturi de personal contractual în schema de personal a Consiliului Superior al Magistraturii impune pentru experți juriști, personal contractual în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, recalcularea sau majorarea salariului prin aplicarea valorii de referință sectorială de 605,225 lei, precum și, în subsidiar, o creștere de 25%, prin raportare la salariul de bază al funcției de greșier-șef de cabinet, astfel cum este prevăzut la

nr. crt. 1 din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, fără a se lua în considerare prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

10. Având în vedere existența unei strânse legături între obiectul primei sesizări și obiectul sesizării înregistrate ulterior, în temeiul art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului

Anexa nr. V — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție”

Capitolul II — Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Vechimea în funcție	Salariul de bază — lei	Coeficient
				2022	
1	Prim-grefier, grefier-șef secție, grefier-șef, grefier-șef cabinet, director departament informatic	S		10178	4,07

12. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022 privind înființarea unor posturi de personal contractual în schema de personal a Consiliului Superior al Magistraturii (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022)

Art. 3. — „(1) Prin derogare de la prevederile art. 63 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, salariul lunar al acestei categorii de personal se stabilește prin asimilare cu salariul de bază al funcției de grefier-șef cabinet, astfel cum este prevăzut la capitolul II nr. crt. 1 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Salariul lunar este definit conform art. 7 lit. e) din capitolul I din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare. Personalul prevăzut la art. 1 nu beneficiază de gradații, sporuri, majorări, adaosuri, normă de hrană sau orice alte drepturi prevăzute de lege pentru funcția de grefier-șef cabinet.”

13. Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 317/2004)

Art. 63. — (...) „(4) Funcționarii publici și personalul contractual din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii sunt asimilați, ca rang și salarizare, personalului corespunzător din cadrul Parlamentului, beneficiind în mod corespunzător de drepturile acestuia.”

III. Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-a invocat chestiunea de drept

A. Dosarul nr. 3.048/120/2024 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă

14. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă cu nr. 3.048/120/2024, mai mulți reclamânți au chemat în judecată pe pârâții Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor, cu citarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, solicitând instanței să dispună obligarea pârâților la:

a) recalcularea salariului lunar raportat la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei și, în subsidiar, raportat la o creștere cu 25% aferentă personalului contractual din cadrul instanțelor și parchetelor, începând cu 1 octombrie 2022, respectiv cu data încheierii fiecărui contract individual de muncă de către reclamânți cu pârâțul Consiliul Superior al Magistraturii, în calitate de experți juriști, și până la data de 17 decembrie 2023, când au încetat contractele individuale de muncă ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 393/2023 privind statutul

nr. 62/2024, s-a dispus conexarea Dosarului nr. 1.010/1/2025 la Dosarul nr. 535/1/2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

11. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)

asistentului judecătoresc (Legea nr. 393/2023), cu recunoașterea stării de discriminare în care se află reclamanții din punct de vedere salarial în raport cu salariul de bază al funcției de grefier-șef cabinet, astfel cum este prevăzut de nr. crt. 1 din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și la plata diferențelor salariale cuvenite;

b) plata despăgubirilor echivalente cu contravaloarea tichetelor/voucherelor de vacanță neacordate în anul 2023.

15. În motivare, reclamanții au susținut că au încheiat contractele individuale de muncă cu Consiliul Superior al Magistraturii pentru posturile de asistent al judecătoresc din cadrul Curții de Apel București, începând cu 1 octombrie 2022.

16. În continuare, au arătat că la stabilirea drepturilor salariale ale reclamanților prin raportare la salariul aferent funcției de grefier-șef de cabinet a fost luată în considerare valoarea de referință sectorială de 484,18 lei, fără aplicarea majorării de 25%, acordată personalului auxiliar de specialitate, începând cu 1 ianuarie 2018, în baza deciziilor/ordinelor administrative emise de către președintele instanței supreme și președinții curților de apel.

17. După evocarea Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale, reclamanții au subliniat că se impunea salarizarea acestora prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, aplicabilă întreg personalului din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”.

18. Pârâții Ministerul Finanțelor și Ministerul Justiției au depus întâmpinări prin care au susținut că nu au calitate procesuală pasivă în prezenta cauză, reclamanții având raporturi juridice contractuale cu Consiliul Superior al Magistraturii în perioada menționată prin acțiunea introductivă.

19. Pârâțul Consiliul Superior al Magistraturii a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii, ca neîntemeiată.

20. În apărare, a susținut că posturile ocupate de reclamanți au fost înființate la data de 1 octombrie 2022, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022, în perioada în care erau aplicabile dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017.

21. În continuare, a arătat că salariile de bază/indemnizațiile de încadrare ale personalului plătit din fonduri publice nu sunt stabilite prin raportare la valoarea de referință sectorială în actuala reglementare a Legii-cadru nr. 153/2017.

22. Astfel, a menționat că opțiunea legiuitorului a fost în sensul de a stabili salariul lunar al asistentului judecătoresc prin asimilare cu salariul de bază al funcției de grefier-șef cabinet,

astfel cum este prevăzut de nr. crt. 1 din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017.

23. În acest context, pârâtul a subliniat că susținerile reclamantilor în sensul că indemnizația acestora de 10.178 lei a fost stabilită în baza unei valori de referință sectorială de 484,18 lei sunt lipsite de fundament legal, acest indicator nefiind aplicabil în sistemul de salarizare stabilit prin Legea-cadru nr. 153/2017.

24. Ca atare, pârâtul a apreciat că nu poate fi recalculat retroactiv salariul aflat în plată la nivelul celui din iunie 2017 pentru o funcție înființată în anul 2022, salariul lunar al asistentului judecătorului fiind stabilit prin asimilare cu salariul de bază al funcției de grefier-șef cabinet, conform Legii-cadru nr. 153/2017.

25. În final, a conchis că toți asistenții judecătorului au beneficiat de aceleași drepturi salariale, astfel încât reclamantii nu au suferit un tratament discriminatoriu în cadrul acestei categorii profesionale.

B. Dosarul nr. 1.442/90/2024 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă

26. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă cu nr. 1.442/90/2024, mai mulți reclamantii au chemat în judecată pe pârâții Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor, cu citarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, solicitând instanței să dispună obligarea acestora la:

a) recalcularea salariului lunar raportat la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei și, în subsidiar, raportat la o creștere cu 25% aferentă personalului contractual din cadrul instanțelor și parchetelor, începând cu 1 octombrie 2022, respectiv cu data încheierii fiecărui contract individual de muncă de către reclamantii cu pârâtul Consiliul Superior al Magistraturii, în calitate de experți juriști, și până la data de 17 decembrie 2023, când au încetat contractele individuale de muncă ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 393/2023, cu recunoașterea stării de discriminare în care se află reclamantii din punct de vedere salarial în raport cu salariul de bază al funcției de grefier-șef cabinet, astfel cum este prevăzut de nr. crt. 1 din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și la plata diferențelor salariale cuvenite;

b) plata despăgubirilor echivalente cu contravaloarea tichetelor/voucherelor de vacanță neacordate în anul 2023.

27. În motivare, reclamantii au invocat motive similare cu cele din primul dosar.

28. Pârâții Ministerul Finanțelor și Ministerul Justiției au depus întâmpinări prin care au susținut că nu au calitate procesuală pasivă în prezenta cauză, reclamantii având raporturi juridice contractuale cu Consiliul Superior al Magistraturii în perioada menționată prin acțiunea introductivă.

29. Pârâtul Consiliul Superior al Magistraturii a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii, ca neîntemeiată.

30. În motivare, pârâții au formulat apărări similare cu cele din primul dosar.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor cu privire la admisibilitatea procedurii

31. Instanțele de trimitere au apreciat că sesizările în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinesc condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

32. În acest sens au menționat că pretențiile deduse judecătii privesc stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, reclamantii având funcția de asistent al judecătorului în cadrul Curții de Apel București, care face parte din familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție”.

33. Au mai arătat că instanța supremă nu a statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și aceasta nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

34. Părțile nu au prezentat puncte de vedere asupra chestiunii de drept invocate.

VI. Punctele de vedere ale completurilor care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

35. Instanțele de trimitere au apreciat că asistenții judecătorului beneficiază de dreptul salarial reprezentat de valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, majorată cu 25%, care se aplică întregii familii ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, având caracter de generalitate, conform Deciziei nr. 43 din 16 septembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

36. Din răspunsurile transmise de instanțele consultate au rezultat două opinii.

37. Astfel, *într-o primă opinie* s-a apreciat că personalului contractual reprezentat de asistentul judecătorului îi sunt aplicabile criteriile de salarizare stabilite prin raportare la valoarea de referință sectorială în perioada anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 393/2023.

38. S-a argumentat că analiza art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 relevă că majorarea drepturilor salariale aferente funcției de grefier-șef cabinet prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei determină, în mod implicit, un alt quantum al drepturilor salariale pentru categoria de personal a asistentului judecătorului care beneficiază de același nivel de salarizare cu cel al grefierului-șef cabinet. Ca atare, modul de calcul al salariului prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017 trebuie raportat la drepturile salariale aferente perioadei anterioare intrării în vigoare a acestei legi, luându-se în considerare majorarea de 25%, începând cu 1 august 2016, inclusiv pentru asistenții judecătorului care fac parte din familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție”.

39. *Într-o altă opinie* s-a apreciat că personalului contractual reprezentat de asistentul judecătorului îi sunt aplicabile criteriile de salarizare stabilite exclusiv în baza Legii-cadru nr. 153/2017 în perioada anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 393/2023.

40. S-a argumentat că salariul lunar pentru funcția de asistent al judecătorului a fost stabilit în baza art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022 prin asimilare cu salariul de bază al funcției de grefier-șef cabinet, astfel cum este prevăzut de nr. crt. 1 din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017. Or, salariul de bază al funcției de grefier-șef cabinet nu este stabilit prin raportare la valoarea de referință sectorială, motiv pentru care nici salariul de bază al asistentului judecătorului nu poate fi stabilit prin raportare la această valoare.

41. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară

în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept care formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

42. Prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 3¹ alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale.

Instanța de contencios constituțional a statuat în sensul că, „pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice”.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

43. Prin Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că: *„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare.”*

44. Prin Decizia nr. 43 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1106 din 5 noiembrie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, *cuantumul brut al salariilor de bază, respectiv al indemnizațiilor de încadrare din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, stabilite prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, se majorează, începând cu data de 1 ianuarie 2018, cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții, iar angajatorii nu au acordat deja această majorare.*

X. Raportul asupra chestiunii de drept

45. Judecătorii-raportori au apreciat că salarizarea categoriei de personal experți juriști, respectiv personal contractual — asistent al judecătorului, se realizează prin aplicarea criteriului prevăzut de nr. crt. 1 din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, prin raportare la momentul înființării acestei categorii de personal.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

XI.1. Asupra admisibilității sesizărilor

46. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Dacă în cursul judecății proceselor

prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

47. Conform art. 1 alin. (1) din același act normativ, „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”.

48. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) să existe o chestiune de drept veritabilă, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

49. Verificând îndeplinirea condițiilor subsumate prevederilor art. 1 alin. (1) și (3), respectiv ale art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se constată că problema de drept litigioasă dedusă judecății privește *îndreptățirea personalului contractual — asistent al judecătorului (categoria de personal experți juriști) la a-i fi aplicate criteriile de salarizare prin raportare la valoarea de referință sectorială sau sunt incidente prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la momentul înființării acestei instituții juridice/categorii profesionale.*

50. În consecință, pretențiile deduse judecății vizează drepturi de natură salarială, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în condițiile în care reclamantii au calitatea de personal contractual plătit din fonduri publice.

51. Cauzele care au ocazionat sesizarea instanței supreme se află pe rolul unor completuri specializate în soluționarea conflictelor de muncă și asigurări sociale din Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă, respectiv din cadrul Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, ca instanțe competente să soluționeze în primă instanță acțiunile formulate de către reclamantii.

52. Totodată, asupra chestiunii de drept care formează obiectul sesizării, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat anterior pe calea unui recurs în interesul legii ori a unei alte hotărâri prealabile.

53. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame

intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării (Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, paragraful 37; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023, paragraful 42).

54. Jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dat fiind că în preambulul acestei ordonanțe de urgență s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”. De asemenea s-a arătat expres că noua soluție legislativă se raportează la „configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept”. În măsura în care prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu s-a derogat de la dispozițiile art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă în ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept, acestea rămân așadar aplicabile, ca drept comun în materia sesizării pentru dezlegarea în prealabil a unei chestiuni de drept (Decizia nr. 41 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1056 din 21 octombrie 2024, paragrafele 62 și 63; Decizia nr. 60 din 28 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1244 din 11 decembrie 2024, paragraful 56).

55. Așadar, scopul mecanismului de unificare a practicii judiciare constă în rezolvarea dificultăților reale de interpretare a respectivelor norme juridice, dificultăți care ar putea constitui temeiul unor interpretări divergente și, prin aceasta, al practicii judiciare neunitare, astfel cum s-a reținut și sub imperiul mecanismului reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 (Decizia nr. 111 din 9 decembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 31 ianuarie 2025, paragraful 60).

56. Această condiție este îndeplinită în cauză întrucât chestiunea de drept supusă analizei este reglementată într-o manieră susceptibilă de interpretări de natură să genereze soluții divergente ale practicii judiciare.

57. În ceea ce privește condiția dependenței chestiunii de drept cu dezlegarea pe fond a cauzei, ea este de asemenea îndeplinită, textele normative în dezbatere fiind invocate de către reclamânți în justificarea pretențiilor cu care au investit instanțele.

XI.2. Asupra fondului sesizărilor

58. Astfel cum rezultă din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 127/2022 privind înființarea unor posturi de personal contractual în schema de personal a Consiliului Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 22 septembrie 2022, instituția asistentului judecătorului a reprezentat una dintre propunerile de îmbunătățire a activității instanțelor de judecată, fiind considerată modalitatea cea mai potrivită de eficientizare a activității judecătorilor și de îmbunătățire a calității și a randamentului muncii acestora.

59. Noua categorie profesională a fost consolidată în cadrul sistemului judiciar, din perspectivă legislativă, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 304/2022 privind organizarea judiciară,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1104 din 16 noiembrie 2022 (Legea nr. 304/2022), în acest sens fiind art. 150 din acest act normativ, potrivit căruia „(1) În cadrul curților de apel, tribunalelor, tribunalelor specializate și judecătoriilor pot funcționa asistenți ai judecătorilor, ale căror statut și atribuții sunt reglementate prin lege specială. (2) Asistentul judecătorului are rolul de a-l sprijini pe judecător în îndeplinirea de către acesta a atribuțiilor sale judiciare, desfășurându-și activitatea sub îndrumarea și supravegherea judecătorului”.

60. Prin art. 150 din Legea nr. 304/2022 a fost introdusă așadar în sistemul judiciar național categoria profesională a asistenților judecătorului, iar prin aceste dispoziții de lege se prevede în termeni expresi posibilitatea funcționării acestora în cadrul curților de apel, tribunalelor, tribunalelor specializate și judecătoriilor.

61. În acest sens, prin Decizia nr. 522 din 9 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1101 din 15 noiembrie 2022, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 150 din Legea nr. 304/2022 introduc în legislație o nouă profesie juridică, cu precizarea că reglementarea detaliată a acesteia urmează să se realizeze printr-o lege specială, prin elaborarea unui statut profesional corespunzător (paragraful 191).

62. În acord cu cele statuate în jurisprudența Curții Constituționale, a fost adoptată Legea nr. 393/2023 privind statutul asistentului judecătorului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1132 din 14 decembrie 2023, care cuprinde dispoziții ce consacră rolul și locul asistentului în cadrul instanțelor judecătorești, recrutarea, formarea profesională inițială și continuă, evaluarea profesională, suspendarea și eliberarea din funcție, drepturile și îndatoririle, precum și răspunderea juridică a acestei categorii de personal.

63. Anterior legii din anul 2023 a fost însă adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022, potrivit căreia începând cu data de 1 octombrie 2022 au fost înființate 165 de posturi de experți juriști (cod COR 261903), personal contractual, creându-se astfel un compartiment distinct în cadrul aparatului propriu, în care au fost preluați asistenții judecătorului selectați în proiectul „Optimizarea managementului la nivelul sistemului judiciar. Componenta de instanțe judecătorești” (cod SIPOCA/MySMIS: 751/129513, Contract de finanțare nr. 435 din 2.10.2019), derulat de Consiliul Superior al Magistraturii.

64. Astfel, în baza Dispoziției nr. 194 din 30 septembrie 2022 emise de secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii, începând cu data de 1 octombrie 2022, personalul contractual încadrat pe posturile înființate potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022 a fost preluat în cadrul aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii și a fost numit, pe durată nedeterminată, în funcția de expert jurist (cod COR 261903).

65. Prin Dispoziția nr. 80 din 30 septembrie 2022 emisă de ordonatorul principal de credite al Consiliului Superior al Magistraturii s-a dispus ca, începând cu data de 1 octombrie 2022, personalul contractual preluat în cadrul aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii și numit în funcția de expert jurist să beneficieze de un salariu lunar stabilit prin asimilare cu salariul de bază al funcției de grefier-șef cabinet, astfel cum este prevăzut de nr. crt. 1 din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, fără a beneficia de gradații,

sporuri, majorări, adaosuri, normă de hrană sau orice alte drepturi prevăzute de lege pentru funcția de grefier-șef cabinet.

66. În acest sens, art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022 dispune:

„(1) Prin derogare de la prevederile art. 63 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, salariul lunar al acestei categorii de personal se stabilește prin asimilare cu salariul de bază al funcției de grefier-șef cabinet, astfel cum este prevăzut la capitolul II nr. crt. 1 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Salariul lunar este definit conform art. 7 lit. e) din capitolul I din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare (...). În concret, potrivit acestui text de lege — art. 7 lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017, „salariul lunar cuprinde salariul de bază ori, după caz, indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar”.

67. În continuare, același art. 3 alin. (2) din ordonanța de urgență analizată prevede că: „Personalul prevăzut la art. 1 nu beneficiază de gradații, sporuri, majorări, adaosuri, normă de hrană sau orice alte drepturi prevăzute de lege pentru funcția de grefier-șef cabinet.”

68. În ceea ce privește trimiterea pe care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022 o face la Legea-cadru nr. 153/2017, trebuie subliniat faptul că acest din urmă act normativ reprezintă cadrul legal pentru salarizarea personalului din sectorul bugetar, având ca scop introducerea unui sistem echitabil și eficient de salarizare (salarii de bază/indemnizații de încadrare a persoanelor plătite din fonduri publice), asigurând o mai mare transparență și predictibilitate în sistemul de salarizare din sectorul bugetar, contribuind la eliminarea discrepanțelor salariale existente între diferitele categorii de personal și permițând o mai bună gestionare a fondurilor publice alocate pentru salarii.

69. Acest nou sistem de salarizare este diferit de cel reglementat în legislația anterioară privind salarizarea, determinarea cuantumului brut al salariului/indemnizației de bază neavând vreo legătură cu o valoare de referință sectorială, așa cum era concepută modalitatea de stabilire a salariului/indemnizației anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017.

70. În acest sens, art. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește că: „Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare, sporurile și alte drepturi salariale specifice fiecărui domeniu de activitate corespunzător celor 7 familii ocupaționale de funcții bugetare, pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, precum și pentru funcțiile de demnitate publică, sunt prevăzute în anexele nr. I-IX”, iar conform art. 12 din Legea-cadru nr. 153/2017:

„(1) Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare se stabilesc potrivit prevederilor prezentei legi și anexelor nr. I-IX, astfel încât,

împreună cu celelalte elemente ale sistemului de salarizare, să se încadreze în fondurile aprobate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale pentru cheltuielile de personal, în vederea realizării obiectivelor, programelor și proiectelor stabilite.

(2) Începând cu anul 2023, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I-VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.”

71. În acest context normativ, raportat la chestiunea de drept ce face *obiectul sesizării Tribunalului Dâmbovița*, utilizând metoda primordială de interpretare a unei norme juridice, aceea gramaticală, precum și metoda sistematică în analiza conținutului art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022, se poate reține că opțiunea legiuitorului a fost în sensul de a stabili salariul lunar al acestei categorii de personal (asistentul judecătorului) la nivelul salariului de bază al funcției de grefier-șef cabinet, în cuantumul concret prevăzut la capitolul II nr. crt. 1 din anexa nr. V la legea salarizării unitare, în perioada de activitate a Legii-cadru nr. 153/2017, fiind pe deplin aplicabile dispozițiile generale ale acestui act normativ din perspectiva salarizării. Norma juridică analizată nu face o trimitere abstractă la nivelul de salarizare a unui grefier-șef cabinet, ci trimite direct la cuantumul concret al salariului cuprins într-o altă normă juridică, mai precis nr. crt. 1 din capitolul II al anexei nr. V la legea salarizării unitare.

72. Este adevărat faptul că prin acte administrative ale ordonatorilor de credite s-au recunoscut grefierilor-șefi de cabinet drepturi salariale calculate pe baza unei valori de referință sectorială de 605.225 lei, fără a fi afectate de plafonul și limitările impuse prin prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017. Însă respectiva recalculare s-a realizat sub imperiul legislației de salarizare anterioare, rămasă încă activă grație normelor tranzitorii ale Legii-cadru nr. 153/2017 și în considerarea menținerii în plată, la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, a indemnizațiilor brute de încadrare, doar pentru personalul care ocupa aceeași funcție la momentul intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, în condițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din lege, potrivit căruia „se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

73. Or, funcția de expert jurist nu exista la momentul intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, fiind reglementată normativ doar începând cu anul 2022. Prin urmare, este firească opțiunea legiuitorului de la momentul anului 2022, de a determina salarizarea noilor posturi înființate în anul 2022, de *expert jurist — asistent al judecătorului*, prin raportare la prevederile și cuantumul salariilor/indemnizațiilor prevăzute de legea în vigoare la acel moment — Legea-cadru nr. 153/2017 —, iar nu prin raportare la legislația de salarizare anterioară, aflată încă vremelnic în activitate, prin efectul unor norme tranzitorii.

74. Ca atare, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022 s-a prevăzut salariul expertului jurist la nivelul și cuantumul concret al salariului de bază al funcției de grefier-șef cabinet, astfel cum este prevăzut la capitolul II nr. crt. 1 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, iar nu la nivelul salariului aflat în plată al acestei categorii de salariați, majorat ulterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, în temeiul unor norme tranzitorii ale acestui act normativ.

75. În ceea ce privește cauza ce constituie obiect al sesizării Tribunalului Vâlcea, reclamantii nu își întemeiază pretențiile exclusiv pe norma de drept substanțial, ci *invocă o stare de discriminare* creată exclusiv prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești, valorificând o decizie a Curții Constituționale, respectiv o hotărâre a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

76. În concret, prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (11)-(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, instanța de contencios constituțional a constatat că, „pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) *stabilite prin hotărâri judecătorești* și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice”.

77. Însă mecanismul prezentat de instanța de contencios constituțional nu poate constitui, în sine, un temei juridic apt să conducă la fundamentarea dreptului pretins, întrucât Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale a avut în vedere norme cu aplicabilitate generală, cum au fost coeficienții de indexare a salariilor în sistemul bugetar, egalizarea cu nivelul maxim în plată vizând aceeași/același funcție, grad, gradație, vechime în muncă și specialitate, iar nu o situație în care se solicită valorificarea unor drepturi salariale virtuale ce nu fac parte din componentele salariului stabilit de legiuitor pentru o categorie de personal apărută ulterior.

78. De altfel, astfel cum s-a arătat și în considerentul de la paragraful 78 din Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: „(...) Legea-cadru nr. 153/2017, (...) a integrat dezlegările oferite prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale în normele de la art. 6 lit. b) și c) din această lege, respectiv în conținutul conceptual al principiului nediscriminării (care reclamă eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție) și în cel al principiului egalizării în salariul maxim aflat în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică (în sensul asigurării de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală).”

79. Incidența Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale, în legătură cu domeniul de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017, a fost dezlegată de instanța supremă în cadrul mecanismelor de unificare, pe cale incidentală, în cuprinsul unor considerente cu valoare decizorie din Decizia

nr. 15 din 28 iunie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 27 septembrie 2021.

80. În acest sens, relevante sunt paragrafele 86 și 88 din această decizie, prin care s-a statuat astfel: „Principiul egalizării cu venitul maxim în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică, stabilit prin lege sau prin hotărâri judecătorești, astfel cum a fost interpretat prin Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 și prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în aplicarea Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului, cu modificările ulterioare, nu poate fi preluat *mutatis mutandis* în litigiile vizând calculul drepturilor salariale în baza Legii-cadru nr. 153/2017, dat fiind faptul că această lege conține o reglementare nouă, ce instituie dispoziții distincte, inclusiv în ceea ce privește principiul egalității care, potrivit art. 6 lit. c) din lege, se înfăptuiește «prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală». (...) Nu se poate considera că normele care reglementează salarizarea din sistemul justiției (anexa nr. V capitolul VIII din Legea-cadru nr. 153/2017) derogă de la dispozițiile cu caracter de principiu inserate în capitolele I-IV din legea-cadru. Dimpotrivă, anexele care stabilesc sistemul de salarizare pentru fiecare dintre familiile ocupaționale sunt edictate cu respectarea principiilor generale ale sistemului de salarizare cuprinse în art. 6 din legea-cadru, normele interpretându-se în coerența întregii reglementări, în mod coroborat.”

81. Prin urmare, din aceste considerente rezultă că principiile egalizării și nediscriminării, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale, au fost integrate în principiile care stau la baza edictării normelor Legii-cadru nr. 153/2017, astfel încât principiul egalizării cu venitul maxim în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică stabilit prin lege sau hotărâri judecătorești ce vizează norme cu aplicabilitate generală nu poate fi preluat prin analogie în litigiile vizând calculul drepturilor salariale în baza Legii-cadru nr. 153/2017, dat fiind faptul că această lege conține o reglementare nouă cu dispoziții distincte, inclusiv în ceea ce privește principiul egalității.

82. Totodată, în dezlegarea acestei chestiuni sunt aplicabile *mutatis mutandis* și dezlegările Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept conținute în Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, respectiv: „92. (...) principiul egalității împreună cu principiul nediscriminării nu poate opera împotriva principiului legalității.”

83. În ceea ce privește mențiunea pe care Tribunalul Vâlcea o face referitor la Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a statuat în sensul că „soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare”, sesizarea instanței de trimitere trebuie analizată prin raportare la considerentele de la paragrafele 82 și 84 din Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023 a Înaltei Curți de

Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept:

„(...) Atunci când instanțele judecătorești sunt investite cu cereri de egalizare a unor salarii de bază prin includerea unor majorări recunoscute prin hotărâri definitive, trebuie să examineze dacă în respectivele hotărâri au fost interpretate norme de lege care au instituit majorări de aplicabilitate generală, căci numai într-un astfel de caz principiile examinate pot constitui temei al egalizării; dacă sfera lor de aplicare este însă restrânsă în beneficiul unor anumiți destinatari ai legii, cele două principii se opun egalizării salariilor de bază ale persoanelor cărora legea nu le recunoaște dreptul la respectivele majorări. (...)»

Nici dacă reperul de comparație invocat ar fi personalul care își desfășoară activitatea în cadrul unor instanțe/parchete de același grad, invocarea prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu este suficientă pentru a justifica, prin ea însăși, soluția egalizării; într-o asemenea situație, instanța este chemată să facă o analiză a legii, în vederea corectei ei aplicări.”

84. În același sens, în considerentele de la paragrafele 148 și 150-152 din Decizia nr. 13 din 13 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 10 mai 2023, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a avut în vedere următoarele:

„În contextul Legii-cadru nr. 153/2017, principiul nediscriminării înseamnă eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție, iar principiul egalității înseamnă asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă de valoare egală. (...)»

Pentru categoria juridică a «personalului care prestează aceeași activitate» se poate observa că legiuitorul a avut în vedere nu numai personalul care desfășoară o activitate identică, ci și personalul care ocupă o «funcție similară», astfel cum o definește la art. 7 lit. g) din Legea-cadru nr. 153/2017 —

funcție de același fel din cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, care implică aceleași condiții de studii, grad/treaptă profesională, gradație, vechime în funcție sau vechime în specialitate, după caz, și condiții de muncă.

Dacă identificarea funcțiilor identice nu ridică nicio dificultate de interpretare, stabilirea «funcțiilor similare» implică însă aplicarea succesivă a criteriilor legale enunțate de art. 7 lit. g) din Legea-cadru nr. 153/2017, condițiile normei trebuind a fi întrunite cumulativ.

Astfel, în acest sens, este necesar să se constate că salariații care tind să demonstreze discriminarea și, consecutiv, asigurarea unui tratament salarial egal:

- (i) ocupă o funcție de același fel în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice cu salariatul căruiua legiuitorul i-a asigurat un tratament salarial preferențial;
- (ii) respectiva funcție să implice aceleași condiții de studii, grad/treaptă profesională, gradație, vechime în funcție sau vechime în specialitate cu cel care ocupă funcția ce constituie reperul de comparație.”

85. Prin urmare, cum opțiunea legiuitorului nu a fost aceea de a configura dreptul salarial în discuție prin raportare la valoarea de referință sectorială, specifică legislației de salarizare anterioare, ci de a determina cuantumul salariului personalului contractual din speță prin raportare directă la arhitectura și nivelul de retribuție ale noii legi de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, principiile egalizării și nediscriminării nu pot opera împotriva principiului legalității și nu pot, singure, să fundamenteze acordarea dreptului ce constituie obiect al sesizării în maniera solicitată, persoanele care nu se găsesc în situația premisă a unei dispoziții legale neputând beneficia de aceasta, întrucât principiul egalității nu operează în favoarea lor împotriva sensului și scopului normei.

86. Pentru aceste motive, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă și al art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizările conexe formulate de Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă în Dosarul nr. 3.048/120/2024 și Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.442/90/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022 privind înființarea unor posturi de personal contractual în schema de personal a Consiliului Superior al Magistraturii, stabilește că:

Salarizarea categoriei de personal experți juriști, respectiv personal contractual — asistent al judecătorului se realizează prin aplicarea criteriului prevăzut de nr. crt. 1 din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, prin raportare la momentul înființării acestei categorii de personal.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 15 septembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

RECTIFICĂRI

În cuprinsul anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.193/2021 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Drum expres Craiova–Pitești și legăturile la drumurile existente”, tronsonul 3, aflate pe raza localităților Bărăști, Colonești, Optași-Măgura, Priseaca, Scornicești, Tătulești și Valea Mare din județul Olt, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1085 și 1085 bis din 12 noiembrie 2021, se face următoarea rectificare:

— poziția nr. crt. 1053, poziție situată între pozițiile nr. crt. 1055-1057, se va citi poziția nr. crt. 1056.

★

La Acte ale partidelor politice publicate în temeiul Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Partidul Umanist Social-Liberal — 2023, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 30 aprilie 2025, se fac următoarele rectificări:

— la „Lista membrilor de partid care au plătit în anul 2023 cotizații a căror valoare însumată depășește baremul de 10 salarii de bază minime brute pe țară”, în tabel, după rândul cu nr. crt. 44 se va citi rândul cu nr. crt. 45 astfel:

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a încasat cotizația ¹	Numele	Prenumele	Cetățenia	Valoarea cotizației	Data la care a fost plătită cotizația
„45	Sediu central	Gavrilescu	Gratiela-Leocadia	română	3000	20.09.2023”

— rândul cu nr. crt. inițial 45 devine rândul cu nr. crt. 46;

— rândul cu nr. crt. inițial 46 devine rândul cu nr. crt. 47;

— rândul cu nr. crt. inițial 47 devine rândul cu nr. crt. 48;

— la Cuantumul total, în loc de: „213000” se va citi: „216000”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

